

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

181, 28 august 2025

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000*, inițiată de domnul deputat neafiliat George Becali (**Bp. 170/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000*, cu *modificările și completările ulterioare*, propunându-se:

- interzicerea utilizării în competițiile oficiale a sportivilor pe criterii de vârstă;
- crearea posibilității ca federațiile sportive naționale să introducă, cu caracter opțional, măsuri stimulative destinate cluburilor sportive care susțin promovarea sportivilor tineri, precum acordarea de bonusuri financiare, facilități materiale ori alte forme de sprijin;
- scutirea cluburilor sportive organizate ca societăți comerciale private de la plata procentului de 10% din indemnizația de transferuri interne și internaționale ale sportivilor.

II. Observații

1. După cum rezultă din *Expunerea de motive*, obiectivul prezentului demers legislativ este acela să confere cluburilor sportive profesioniste libertatea deplină de a alege sportivii care alcătuiesc echipele de performanță, eliminând impunerea prin discriminare pozitivă a unor criterii precum vârsta sau naționalitatea.

În acest context, precizăm că nu am identificat în textul *Legii nr.69/2000* dispoziții care să impună alegerea sportivilor în echipele de performanță în funcție de criteriile anterior precizate. Prin urmare, ar fi fost necesară completarea *Expunerii de motive* cu informații din care să rezulte cu claritate contextul actual care impune reglementarea soluțiilor preconizate prin textele prezentei propuneri legislative.

Propunerea privind introducerea de noi alineate la art. 37 din *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000*, respectiv interzicerea utilizării în competițiile oficiale a sportivilor pe criterii de vârstă nu țin cont de specificitatea sportului și de modul lui de organizare pe o bază autonomă, democratică și teritorială, cu o structură piramidală, care cuprinde toate nivelurile sportului de la sportul amator până la cel profesionist, cu sistem competițional bazat pe criterii de vârstă și de pregătire.

Astfel, federațiile sportive naționale, care sunt unice pe fiecare ramură de sport, "*organizează, conduc, controlează și supraveghează activitățile și competițiile sportive oficiale la nivel național, în baza statutelor și regulamentelor adoptate, și asigură reprezentarea României în competițiile sportive și în organisme internaționale la care sunt afiliate*", potrivit art. 37 alin. (1) lit. b) coroborat cu alin. (2) din *Legea nr. 69/2000*.

În acest context, precizăm că există federații sportive naționale care au dezvoltat mecanisme de solidaritate financiară și de sprijin pentru cluburile sportive care promovează sportivi de perspectivă.

De asemenea, în instrumentul de prezentare și motivare, se precizează că inițiativa parlamentară în analiză propune scutirea cluburilor sportive, organizate ca societăți comerciale, de la plata către federațiile naționale a comisionului de 10% din indemnizațiile de transferuri interne și internaționale ale sportivilor. Argumentele expuse în susținerea acestei măsuri se referă, în esență, la situația financiară precară a cluburilor respective, accentuată de plata acestui comision. Mai mult, se precizează faptul că și mai dificilă este situația „*cluburilor sportive organizate ca societăți comerciale private aflate în insolvență*”, care nu pot utiliza sumele aferente comisionului respectiv pentru plata datoriilor către creditori.

Potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (1) din *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare*, „*Federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național, constituite prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport*”.

În conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 26 alin. (2) din același act normativ, se prevede că *”(2) Cluburile sportive pot fi : a) persoane juridice de drept privat, structuri fără scop lucrativ sau societăți comerciale sportive pe acțiuni; b) persoane juridice de drept public.”*

În raport de prevederile legale sus menționate, introducerea unor excepții privind contribuția cluburilor sportive organizate ca societăți comerciale pe acțiuni ar avea caracter discriminatoriu și nu ar asigura egalitatea și echitatea față de celelalte cluburi sportive afiliate la federațiile sportive naționale.

De asemenea, federațiile sportive naționale asigură din bugetul de venituri solidaritatea financiară între sportul profesionist și sportul amator, buna guvernare, susținerea activității și competițiilor sportive pentru copii și juniori, formarea voluntarilor, sportivilor, antrenorilor și arbitrilor, precum și organizarea unor activități de responsabilitate socială.

Dacă în ceea ce privește ultima categorie de cluburi sportive, respectiv cele aflate în insolvență, exceptarea de la plata comisionului în discuție pare justificată, referitor la celelalte cluburi sportive, considerăm că ar fi fost necesară completarea argumentelor din care să rezulte situația aparte în care se află acestea față de cluburile sportive organizate ca persoane juridice de drept privat, fără scop lucrativ, respectiv față de cele organizate ca persoane juridice de drept public, astfel încât să fie justificat regimul juridic special propus.

Supunem atenției *Decizia nr. 320/2021*, ale cărei considerente pot deveni aplicabile și în situația de față, în care Curtea Constituțională a apreciat că *„măsura dispusă este una discriminatorie, în condițiile în care, pentru aceeași situație premisă, și anume transmiterea de către organul de urmărire penală a cazului spre soluționare instanțelor de judecată (ca urmare a constatării de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene a unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă și a sesizării DLAF și a organelor de urmărire penală), în cazul beneficiarilor publici, într-o manieră distinctă față de beneficiarii privați, legiuitorul a dispus numai suspendarea plății/rambursării tuturor sumelor solicitate de beneficiar aferente contractului economic pentru care a fost formulată sesizarea, ipoteză reglementată de art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011. 33. Or, prin Decizia nr. 444 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 13 noiembrie 2019, Curtea*

Constituțională a statuat că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. De asemenea, prin Decizia nr. 419 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 15 noiembrie 2018, paragraful 18, Curtea a reținut că nu se încalcă principiului egalității, prin compararea beneficiarilor persoane fizice sau juridice îndreptățite să primească, numai pe baza unei cereri de plată, subvenții ori ajutoare care sunt finanțate din fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora (...) cu alte categorii de beneficiari ai fondurilor europene, deoarece fiecare categorie se supune unui regim juridic diferit, din perspectiva modului de obținere și utilizare a fondurilor europene. O eventuală încălcare a principiului stabili reguli discriminatorii în cadrul aceleia egalității ar putea interveni numai dacă s-ar stabili reguli discriminatorii în cadrul aceleiași categorii.

34. În acest context, având în vedere scopul legitim urmărit prin reglementarea criticată, Curtea consideră că acesta putea fi atins în cazul beneficiarilor privați, ca și în cazul beneficiarilor publici, prin suspendarea de către autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene doar a plății/rambursării sumelor solicitate de către beneficiarii privați, aferente contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare a cărui/cărei aplicare a fost suspendată și pentru care a fost formulată sesizarea. Curtea constată că prin reglementarea prevăzută la art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a criticată în legiuitorul a natură a duce la ruperea care trebuie să existe între drepturile și interesele în concurs, întrucât prin efectul reglementării criticate se produce o diferență de tratament în defavoarea beneficiarilor privați de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora, o atare măsură depășind limitele a ceea ce este necesar pentru atingerea scopului avut în vedere”.

2. Având în vedere textele propuse la pct. 2 și 3 ale Art. I¹, titlul² legii ar fi trebuit să facă referire și la modificarea Legii nr. 69/2000, nu numai la completarea acesteia.

¹ În situația în care legea cuprinde un singur art. roman, numerotarea acestuia nu se justifică.

² Potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 24/2000: „Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic”.

3. Cu privire la alin. (4) al art. 37, din analiza trimiterii la alin. (1)³ lit. a) și c) din același articol, rezultă că soluția propusă nu pare să se refere la exercitarea atribuției federațiilor sportive naționale de elaborare și control al aplicării strategiei naționale de dezvoltare a ramurii de sport și nici la organizarea și coordonarea activităților arbitrilor pe ramuri de sport⁴.

În plus, apreciem că nu este clar ce se are în vedere prin sintagma „*regulamente sau alte dispoziții interne*”, respectiv „*pe baza valorii sportive*”⁵.

4. Referitor la alin. (5) al art. 37, apreciem că, în forma propusă, textul este neclar și imprevizibil, dat fiind că nu se poate deduce unde pot introduce federațiile măsurile respective, în ce sens acestea ar avea caracter opțional și nici în ce ar consta „*facilitățile materiale ori alte forme de sprijin*”.

5. În plus față de cele menționate mai sus, cu privire la teza finală a lit. f) a art. 71, precizăm că, potrivit art. 26 alin. (2) lit. a) din *Legea nr. 69/2000*, cluburile sportive se pot organiza ca persoane juridice de drept privat, sub forma unor „*societăți comerciale sportive pe acțiuni*”, astfel că norma propusă trebuia să utilizeze aceeași terminologie⁶. De altfel, termenul „*private*” este folosit necorespunzător, nefiind posibilă înființarea unor societăți comerciale publice.

De asemenea, textul nu se poate referi la scutirea de la plata indemnizației de transfer. Dincolo de faptul că motivarea soluției nu privește această ipoteză, indemnizația respectivă face obiectul unor contracte și acte de transfer, încheiate potrivit regulamentelor federațiilor din diferite ramuri de sport.

6. Pentru evitarea interpretării soluției propuse la pct. 3 al articolului unic ca fiind retroactivă, aceasta ar fi trebuit redată într-un articol roman

³ (1) Federațiile sportive naționale au următoarele atribuții principale:

a) „*elaborează strategia națională de dezvoltare a ramurii de sport și controlează aplicarea acesteia de către membrii afiliați*;

c) organizează și coordonează întreaga activitate a arbitrilor pe ramuri de sport, privind formarea, perfecționarea continuă, clasificarea și promovarea acestora, pe baza unui regulament propriu de funcționare.

⁴ observația vizează și soluția propusă la alin. (5) din același articol.

⁵ Sintagma nu este utilizată în alte texte din lege, nefiind clar cine și în funcție de ce criterii poate aprecia această valoare.

⁶ Cu referire la federațiile sportive naționale, legea utilizează termenul de „*regulament*” și noțiunea de „*regulament propriu*”.

separat, termenul de 30 de zile, prevăzut în alin. (1), urmând să curgă de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României.

Cu privire la alin. (2), menționăm că s-ar fi impus respectarea art.65 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000*: „În vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora”.

7. Ar fi fost necesar să se analizeze dacă nu s-ar fi impus inserarea în textul propunerii a unor norme tranzitorii, conform art. 26⁷ și art. 54⁸ din *Legea nr. 24/2000*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN

Președintele Senatului

⁷ "Proiectul de act normativ trebuie să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări. De asemenea, proiectul trebuie să cuprindă, dacă este cazul, măsuri legislative privind soluționarea conflictului între acte normative de categorii diferite, cu respectarea principiului ierarhiei actelor normative”.

⁸ "(1) Dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ.

(2) Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive.”